

Ersättning för djurens välbefinnande

Ersättning för djurens välbefinnande kan beviljas en jordbrukare som ingår ett åtagande om att genomföra minst en åtgärd som främjar djurens välbefinnande. Åtgärderna kan gälla nötkreatur, får och getter.

När du ansöker om ersättning för djurens välbefinnande förbinder du dig att följa vissa villkor under hela åtagandeperioden som utgörs av ett kalenderår (1.1 – 31.12). Villkoren som du ska följa är beroende av vilka djurslag du har och vilka åtgärder du väljer.

Ersättning kan beviljas för ett djur som från och med början av åtagandeperioden har identifierats och registrerats enligt gällande regler och som finns på den angivna hållandeplatsen.

Målsättningen med åtgärden är att öka djurens välbefinnande, hälsovård och biosäkerheten samt att minska användningen av antibiotika i djurproduktionen.

Djurartsspecifika åtgärder som kan väljas till ett åtagande om djurens välbefinnande

Du kan välja djurartsspecifika åtgärder årligen i samband med att du gör din ansökan. Du kan förbinda dig att genomföra åtgärder för en eller flera djurarter. För varje djurart ska du välja minst åtgärden gällande välbefinnandeplanen.

På din gårdsbruksenhet måste du under hela åtagandeperioden ha minst 15 djurenheter av nötdjur om du ansöker om ersättning för åtgärder som gäller nötkreatur.

Ansöker du om ersättning för åtgärder som gäller får och getter måste du på din gårdsbruksenhet ha minst 5 djurenheter av får eller getter. Har du både får och getter på din gård måste du ha 5 djurenheter av får och 5 djurenheter av getter för att ersättning ska beviljas båda djurarterna. Annars beviljas ersättning endast för den djurart som kommer upp i 5 djurenheter men du måste uppfylla villkoren också för den andra djurarten. Exempel: Du har 5 djurenheter av får på din gård men bara 4 djurenheter av getter, då erhåller du ersättning endast för fåren men du måste ändå följa samma villkor för getterna.

1. Välbefinnandeplan för nötkreatur

För att du ska kunna välja andra åtgärder som främjar nötkreaturens förhållanden måste det finnas en välbefinnandeplan för nötkreatur på din gård från början av åtagandeperioden. Välbefinnandeplanen ska omfatta alla nötkreatur.

Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som innehåller gårdsspecifika åtgärder för nötkreaturens välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska beskrivas, med beaktande av jordbruksföretagets förhållanden och produktionsmetod

- 1) förhållandena på hållandeplatsen,
- 2) beredskap för funktionsstörningar,
- 3) genomförande av produktion,
- 4) den gällande utfodringsplanen och foderanalysen för varje djurgrupp och genomförandet av klimatvänlig utfodring,
- 5) skydd mot sjukdomar,
- 6) förbättrandet av välbefinnandet samt
- 7) eventuella observationer och utvecklingsbehov

Du kan göra upp välbefinnandeplanen med hjälp av en mall som du hittar på landskapsregeringens webbplats. Du ska bifoga välbefinnandeplanen till din ansökan i Vipu-tjänsten.

2. Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur

Åtgärden gäller gårdens alla nötkreatur.

För varje påbörjad grupp av 50 nötkreatur som inte har kalvat (i gruppen ingår både hon- och handjur) ska det finnas åtminstone en fast box eller en monterbar fristående box eller ett motsvarande utrymme för ett nötkreatur som har insjuknat, behöver vård eller som ska kalva. I en grupp- eller ensambox ska under 12 månader gamla nötkreatur ha ett utrymme på minst sex kvadratmeter per djur och över 12 månader gamla nötkreatur ska ha ett utrymme på minst nio kvadratmeter per djur.

För mjölkkor och dikor som har kalvat ska det för varje påbörjad grupp av 20 kor finnas minst en fast eller en monterbar fristående box eller ett motsvarande utrymme för ett insjuknat djur, för ett djur som behandlas eller ett djur som ska kalva. I en gruppbox eller i en ensambox ska ytan per djur vara minst nio kvadratmeter. Mjölkkor ska kunna mjölkas maskinellt.

Om djur hålls i gruppboxar bör det finnas beredskap att åtskilja djuren. Liggområdet ska ha ett fast underlag, vara välströat och mjukt. För nötkreatur som är över sex månader gamla kan man använda även boxar med spaltgolv, om där finns liggplats med gummimatta, gummibeklädda balkar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare.

3. Främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls

Åtgärden gäller gårdens alla nötkreatur som är under sex månader.

Kalvarna ska ha ett välströat och mjukt liggområde med fast golv. I gruppboxarna ska varje kalv ha ett utrymme på minst 2,25 kvadratmeter. Går kalven med sin mor ska utrymmet vara minst tio kvadratmeter. I denna yta får ingå mödrarnas liggbås och kalvgömmor för kalvar under en månad samt gödselgångar. Avvanda kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren.

På gården ska det finnas fryst råmjölk eller råmjölksersättning för kalvar. Innan råmjölken fryses ner ska dess kvalitet mätas. Det ska föras bok över den frysta råmjölkens kvalitet. Kalven ska under hela drickperioden få mjölk eller mjölkdryck antingen genom att suga på juvret eller genom en napp.

4. Främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls

Åtgärden gäller gårdens alla nötkreatur av handjur som är minst sex månader och högst 18 månader gamla.

För varje nötdjur ska det finnas en yta på åtminstone 3,5 kvadratmeter i varma stallar och 5,5 kvadratmeter i kalla stallar. Minst hälften av boxens minimiyta för djurgruppen i fråga ska vara liggområde. Liggområdet ska ha fast underlag, vara välströat och mjukt. I boxar med spaltgolv ska på liggplatsen användas en gummimatta, gummibeklädda balkar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare.

Nötkreatur av hankön får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Över åtta månader gamla nötdjur av olika kön, fransett avelstjurar, får inte hållas i samma inhägnad. Är det fråga om höglandsboskap är åldersgränsen 10 månader.

5. Välbefinnandeplan för får och getter

Målsättningen med välbefinnandeplanen är att öka biosäkerheten och att minska användningen av antibiotika i djurproduktionen.

För att du ska kunna välja andra åtgärder som främjar fårens och getternas förhållanden måste det finnas en välbefinnandeplan för får och getter på din gård från början av åtagandeperioden. Välbefinnandeplanen ska omfatta alla får och nötter på gården.

Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som innehåller gårdsspecifika åtgärder för fårens och getternas välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska beskrivas, med beaktande av jordbruksföretagets förhållanden och produktionsmetod

- 1) förhållandena på djurhållningsplatsen,
- 2) beredskap för funktionsstörningar,
- 3) genomförande av produktion,
- 4) den gällande utfodringsplanen och foderanalysen för varje djurgrupp och annat genomförande av utfodringen,
- 5) skydd mot sjukdomar,
- 6) förbättrandet av välbefinnandet samt
- 7) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Du kan göra upp välbefinnandeplanen med hjälp av en mall som finns på landskapsregeringens webbplats. Du ska bifoga välbefinnandeplanen till din ansökan i Vipu-tjänsten.

6. Främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls

Åtgärden gäller gårdens alla får och getter.

Får och getter ska hållas i gruppboxar där det finns en välströad och mjuk liggplats med fast golv, där alla djur får plats att ligga ner samtidigt. Om ett får eller en get av godtagbar anledning hålls ensam, ska boxen

vara minst två kvadratmeter och till sin form sådan att fåret eller geten obehindrat kan vända sig om. Fåret eller geten ska kunna se andra får eller getter. Baggar och bockar ska hållas i gruppboxar, utom om veterinärmedicinska skäl eller djurets aggressiva beteende kräver isolering. Om det endast finns en bagge eller bock på gården, ska ensamboxen vara minst två kvadratmeter och till sin form sådan att fåret eller geten obehindrat kan vända sig om. I en gruppbox ska utrymmet per bagge eller bock vara minst två kvadratmeter.

För tackan och dess nyfödda lamm ska det finnas en lammingsbox där den golvyta som djuren har tillgång till är minst 2,2 kvadratmeter som kan värmas upp eller som är värmeisolerad. Lamm ska ha lammkammare från det att de är två veckor gamla fram till avvänjningen. Kraven på lammingsboxar och lammkamrar gäller inte för tackor och lamm som går på bete.

Sjuk- och behandlingsboxar kan sammanvändas av flera djur samtidigt, men det ska finnas beredskap att isolera ett djur. Sjuk- och behandlingsboxarna ska vara välströade och mjuka och ha fast botten, och det ska finnas möjlighet att värma djuret. I en sjuk- och behandlingsbox som används gemensamt av flera djur eller i ensambox ska det finnas minst två kvadratmeter per ett får eller en get som är minst tre månader gammal.

Ersättningsbelopp

Ersättningen betalas per djurenhet. Antalet djurenheter beräknas utgående från det genomsnittliga djurantalet på din gård under kalenderåret. Djurantalet hämtas från djurregistret. Koefficienterna som används vid beräkningen visas i tabellen nedan.

Tabell. Koefficienter för omvandling av djur till djurenheter

Djurgrupper	Koefficient
Nötkreatur	
- Tjurar, dikor, dikokvigor, mjölkkor och andra nötkreatur, över 2 år	1,00
- Tjurar, dikor, dikokvigor, mjölkkor och andra nötkreatur, 6 månader – 2 år	0,60
- Tjurar, dikor, dikokvigor, mjölkkor och andra nötkreatur, under 6 månader	0,40
Får och getter	
- tackor, hongetter, baggar, bockar	0,20
- lamm och killingar minst 2 månader	0,06

Tabell. Ersättningsbelopp

Åtgärd	Euro per djurenhet
Välbefinnandeplan för nötkreatur	17
Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur	23
Främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls	321
Främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls	164
Välbefinnandeplan för får och getter	17
Främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls	98